

ตะโพนครู (ไม้กุ่ม)

ตอนที่ ๑ ปฐมบทแห่งเหตุ

ตะโพน - กุ่ม

ทุ่ม - มะหาด

ระนาด - พยาง

คำกล่าวประโยคนี้ผมได้ยินเมื่อประมาณปี ๒๕๔๖ จากครูศิริ นักดนตรี

ครูดนตรีไทยที่ผมเคยไปเรียนไปรับใช้ครูในช่วงที่เรียนดนตรีไทย

ที่สวนสุนันทา ซึ่งผมจะไปมาๆ บ้านครูเนื่องจากไปต่อเพลง เรียน เพลง และขับรถยนต์ของครู รับ - ส่งครู เวลาครูมาสอนที่สวนสุนันทา และไปเป็นพิธีกรกล่าวโอองการไหว้ครูดนตรีไทยในที่ต่างๆ ในช่วง บั้นปลายชีวิตของครู ซึ่งทำให้มีเวลาได้อยู่กับครูมากและได้พูดคุย เรื่องเกร็ดความรู้ทางดนตรีไทยมากมายในสมัยโบราณ ซึ่งคุณครูศิริ เป็นศิษย์ของหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ครูศิริหรือชื่อ เรียกขานในวงการว่า "ครูเป็ม" มีความรู้ความเชี่ยวชาญทั้งปี่พาทย์ และเครื่องสาย ตลอดจนเครื่องหนังทุกชนิด เรียกว่าถ้าเรียนจากครู เป็มคนเดียวได้หมด ก็ไม่ต้องไปเรียนเพลงหรือวิชาอะไรจากที่อื่นได้เลย

แต่ผมมาเรียนกับครูในช่วงบั้นปลายชีวิตของท่าน จึงไม่ค่อยได้รบกวน

เรียนจากครูมากนักเพราะท่านชรามากแล้ว ได้แต่ปรนนิบัติรับใช้ต่างมือต่างเท้าครูเสียส่วนมาก ซึ่งครูก็เมตตาตอบคำถามที่สงสัย และ ถ่ายทอดความรู้ให้ตลอดเวลา ครูเป็ม เรียนดนตรีไทยตั้งแต่เด็ก จากบิดาของท่าน คือ คุณพ่อสุข นักดนตรี คนปี่พาทย์ และคนปี่ ศิษย์ของ ครูลิน ศิลปบรรเลง ซึ่งเป็นพ่อของหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) พี่นพครูเป็มเป็นคนอัมพา จ.สมุทรสงคราม นามสกุลท่าน ท่านบอกว่าได้รับพระราชทานจาก รัชกาลที่ ๕ เนื่องจากเป็นนักดนตรีเก่าแก่อัมพาตั้งแต่สมัยปู่ตายายและเคยถวายการบรรเลง รัชกาลที่ ๕ ทำให้พระองค์ทรงพอพระทัยจึงพระราชทานนามสกุลนี้มา ซึ่งครูเป็มเล่าว่า รัชกาลที่ ๕ พระราชทานนามสกุลผ่านทาง จังหวัดสมุทรสงคราม ปู่ของครูเป็ม ไปรับพระบรมราชโองการพระราชทานนามสกุล "นักดนตรี" ที่ศาลากลางจังหวัดในสมัยนั้น ครูเป็มเล่า ว่า ท่านมีศักดิ์เป็นเครือญาติกับหลวงประดิษฐไพเราะเช่นกัน ครูเป็มเรียนเริ่มเพลงการ จากพ่อของท่านตั้งแต่เด็ก คือคุณพ่อสุข นักดนตรี เมื่อเรียนตามกระบวนเพลงปี่พาทย์เบื้องต้นแล้ว พ่อของท่านจึงส่งให้ไปเรียนต่อยอดกับหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ได้ไปอยู่ บ้านครูหลวงฯ เรียนเพลง และรับใช้ครูหลวงฯ อยู่หลายปี มีเรื่องเล่ามากมายที่ครูเป็มเล่าให้ผมฟังในช่วงที่ท่านอยู่บ้านครูหลวงฯ ซึ่งผมขอ ข้ามไปก่อนครับเข้าเรื่องตะโพนไม้กุ่ม... ผมได้รับคำบอกเล่าจากครูเป็ม เมื่อประมาณปี ๒๕๔๖ เรื่องตะโพนไม้กุ่ม คือมีวันหนึ่งผมขับรถ พาครูเป็มไปประกอบพิธีไหว้ครูดนตรีไทยที่ไหนผมจำไม่ได้แล้ว ระหว่างทางครูก็พูดขึ้นมาว่า ฉันมีระนาดทุ่มไม้มะหาดอยู่ผืนหนึ่ง ฉันจะให้ เธอเอามั้ย ผมหันไปมองครูเป็มแล้วตอบกลับว่า แล้วแต่ครูจะเมตตาครับ (ไม่กล้าตอบตรงๆว่าใจจริงอยากได้มาก เพราะเกรงใจครู) ครูก็ บอกฉันฉันจะให้เธอ ไว้ค่อยไปเอาที่บ้าน ผมตอนนั้นมีความรู้หน่อย จึงถามว่าระนาดทุ่มนี้ เห็นมีแต่ไม้ไผ่ ไม้มะหาดมีใช้ด้วยหรือครับ และ เสียงหรือคุณภาพมันจะเหมือนกันมั๊ยครับ ครูก็เล่าว่ามีเอามาทำเช่นกันแต่ไม่ค่อยนิยมเพราะไม้มะหาดหาดีดี ดึงๆยาก ระนาดทุ่มไม้ไผ่หา ง่ายกว่าเสียงดีกว่า แต่ที่เอามาทำไม้มะหาดเพราะชื่อดี... ผมจึงถามคุณครูต่อว่า ... ชื่อดียังไงครับ ครูก็เล่าว่า สมัยโบราณ บ้านนัก ดนตรีไทยเก่าๆ หัวหน้านางเค้าจะสร้างเครื่องดนตรีไว้ ๓ อย่าง ไว้บูชา ไว้ประจำวงไม่เอามาใช้ เพื่อไว้ คุ่มวง คุ่มคน คุ่มบ้าน ผมจึงถามต่อ มีอะไรบ้างครับครู ... ครูบอกว่าเธอจำไว้เลยนะ ไม่มีใครบอกเธอหรอก แล้วต่อไปถ้ามีวงเธอหาไว้บูชาเลย นั่นคือ ...ตะโพน ไม้กุ่ม.... ระนาดทุ่ม ไม้มะหาด ...ระนาดเอก ไม้พยาง ครูบอกว่า สมัยโบราณเค้ามีไว้บูชา ๓ อย่างนี้ ครูขยายความว่า ตะโพนเป็นประธาน ใช้ไม้กุ่ม ชื่อดี ฟ้องกับคำว่าคุ่ม คือเอาเคล็ด คุ่มครอง บ่วงกัน อุบถอัตราย ระนาดทุ่ม ใช้ไม้มะหาด ชื่อดี ฟ้องกับคำว่ามหา หรือมหาดไทย

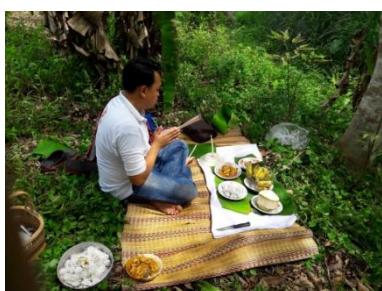
มหาดเล็ก = ขุนนาง เป็นเคล็ดเรื่อง ความเจริญรุ่งเรือง ยศถาบรรดาศักดิ์ ลาภยศสรรเสริญ ความมั่นคง ...ระนาดเอก ไม้พุง มีซื่อดี คือเอาเคล็ด ใช้หนุนดวง ช่วยให้เจริญรุ่งเรือง พุงให้สูงขึ้นไปไม่ตกต่ำ...ผมถามต่อว่าแล้วถ้าทำมาแล้วต้องเอาไปเสกอะไรหรือทำพิธีอะไรมั๊ย ครูบอกว่า ไม่ต้องก็ได้ เอาขี้หนูชาบออกกล่าวครูบาอาจารย์ได้เลยถือว่าซื่อดีในตัวแล้ว มีแล้วคุ้มวง คุ้มคน คุ้มบ้านได้ทั้งหมด เป็นของ ครูบาอาจารย์โบราณถ่ายนทอดบอกกันมา ซึ่งผมก็เพิ่งเคยได้ยินจากครูเบิ้ม (ครูศิริ นักดนตรี) เป็นท่านแรก หลังจากนั้นผมก็จำคำครูที่เคยเล่าให้ฟังเรื่องตะโพนไม้กุ่ม จนชื่นใจ และคิดว่าถ้ามีโอกาสผมจะสร้างตะโพนไม้กุ่มเอาไว้ใช้บ้าง และเวลาผ่านไปเนิ่นนาน จนครูเบิ้ม ถึงแก่กรรมลงเมื่อปี ๒๕๔๘ แต่คำของครูเรื่องตะโพนไม้กุ่มและเรื่องอื่นๆก็ยังจำได้ดี และนำมาปฏิบัติเป็นครูจนทุกวันนี้ ... ซึ่งเมื่อผมมีโอกาสก็ได้หาไม้กุ่ม เพื่อมาสร้างตะโพนไม้กุ่มเป็นปฐม ซึ่งครั้งนี้ไม่ได้สร้างเพื่อบูชาคนเดียว เพราะด้วยความที่ผมชอบเรื่องพระเครื่องและเครื่องรางของขลัง พอจะเคยได้ยินได้ฟัง ในเรื่อง สายวิชาตะโพน อันโด่งดัง ในสายของหลวงพ่อกัณฑ์ วัดโบสถ์ หลวงพ่อทรง วัดศาลาดิน จ.อ่างทอง ว่าเครื่องรางในสายวิชาตะโพนนั้น มีคุณอย่างเอกอุ ทั้งทางด้านเรียกคน เรียกทรัพย์ คุ้มครองป้องกัน เป็นเมตตามหานิยม มหาเสน่ห์ และอีกประการหนึ่งตะโพนถือเป็นประธานของเครื่องดนตรีเป็นครูใหญ่ของชาวดนตรีไทย คือ พระปรคนธรรพ อีกด้วย ก่อนจะร้องก่อนจะรำ ก่อนจะทำเพลง จะบูชาตะโพนตั้งก่อนบอกกล่าวครูเสียก่อนโดยใช้ตะโพนเป็นสื่อในการบูชา ทำให้ผมคิดว่าถ้าหาก จะทำแล้ววี จะทำให้ดี เผื่อแผ่แก่ผู้อื่นด้วย ซึ่งทำเป็นขนาดบูชาและขนาดพกติดตัว เพื่อสืบทอดตะโพนไม้กุ่มตามคำครูศิริ นักดนตรี ที่ได้ถ่ายทอดให้ผมมา เมื่อผมมาอยู่ชุมพรก็ได้สืบเสาะหาไม้กุ่ม เพื่อนำมาทำตะโพน จนพบไม้กุ่มตามต้องการ ในตอนต่อไป ผมจะเล่าถึงการไปหาไม้กุ่ม ไปตัด ไปปลี ต้นกุ่มมาทำตะโพนไม้กุ่มในครั้งนี้.....

เรื่องเล่า ตะโพนไม้กุ่ม ตอนที่ ๒

ตามหาต้นกุ่ม แรงครุมาช่วยอำนวยความสะดวก เหนือธรรมชาติเหนือความคาดหมาย

...หลังจากเล่าในตอนที่ ๑ ปฐมบทความเป็นมาเป็นไปของที่มาตะโพนไม้กุ่มที่ได้รับการถ่ายทอดจากคุณครูศิริ นักดนตรี ไปแล้วนั้น วันนี้ผมจะเล่าในตอนที่ ๒ ซึ่งเป็นตอนที่ทำการติดตาม หาไม้กุ่ม เพื่อมาสร้างตะโพนชุดนี้ ซึ่งถ้าผมไปทำการว่าจ้างช่างไม้ ช่างตัดไม้ หรือติดต่อโรงงานทำเครื่องดนตรีหรือโรงงานไม้ ก็คงไม่ต้องเหนื่อยตามหาเอง เอาเงินจ้างไปก็จบ แต่ด้วยความที่ว่าผมชอบทำอะไรเองให้รู้เสียก่อนให้เห็นเองทำเองเสียก่อนจึงจะสบายใจ และยิ่งเรื่องการสร้างเครื่องรางของขลัง วัตถุมงคลขึ้นใช้เองด้วยแล้ว ผมจะชอบลงมือทำเอง หาเองถามผู้รู้เอง ทุกขั้นตอน เพราะไม่ได้รีบร้อนอะไร ทำไปเรื่อยๆหาไปเรื่อยๆ และทำด้วยตัวเองเราเองก็สบายใจ ผู้บูชาไปก็สบายใจ ไม่ยอมแถมหรือ แต่งนิยายหลอกให้ชวนเชื่อและออกให้เชาบูชากันทั่วๆไป และทุกครั้งก็จะถ่ายรูปประกอบเพื่อยืนยันว่าได้ทำจริง หาเอง เจอเอง โดยลูกมือของผมก็คือ พวกลูกศิษย์ในวงดนตรีไทยที่มีความสนใจชื่นชอบเหมือนกัน ไม่ต้องไปจ้างใคร เอาศิษย์ของเราดีกว่า ได้สั่งสอนได้ ได้ความรู้เล็กๆน้อยๆติดตัวไปได้บ้าง ส่วนลูกศิษย์ที่ไม่สนใจทางนี้ ก็ไม่ว่าอะไร ไม่ได้ไปบังคับศิษย์ให้มาทำงาน เอาความพอใจ เอาความสมัครใจของลูกศิษย์กันครับ

...อารัมภบทมายาว เกรงว่าเดี่ยวติดลม การร่ายยาวตามนิสัยของผม มาเข้าเรื่องกันต่อดีกว่าครับ หลังจากปี ๒๕๔๖ ที่ได้รับความรู้เรื่องราวตะโพนไม้กุ่มมาจาก ครูเป๋ม ก็จดจำเรื่อยมา ท่องเรื่อยมา แต่ไม่มีโอกาสจะได้ทำด้วยตัวเองสักที จนย้ายมาเป็นครูที่ชุมพร หลายปีก็ยังไม่ได้เริ่มลงมือ จนเมื่อปีที่แล้ว ๒๕๕๙ นั่งนึกนั่งคิด เอ๊ะ ต้นกุ่มนี่มาจากที่ไหนนะ... อยากทำตะโพนไม้กุ่มซะแล้ว เลยหาข้อมูลในเน็ตในเวบไซต์ต่างๆ ได้ความว่า ต้นกุ่มมี ๒ ชนิด คือกุ่มน้ำกับกุ่มบก เปลือกเอามาเป็นส่วนผสมของยาแผนโบราณได้ แต่จะหาที่ใดนั้นไม่สามารถระบุได้ นึกไปนึกมา เอ๊ะชุมพรบ้านเรา มีผักตงฟืนบ้าน ที่ชอบใช้กินกับขนมจีน ที่ชาวใต้เรียกว่าผักเหมือด คือ "ผักกุ่มตอง" ผักกุ่มจะเป็นต้นกุ่มที่เราตามหาหรือไม่ จึงไปถามแม่ แม่บอกว่าใช่เรียกว่าต้นกุ่ม พอถามคนเฒ่าคนแก่ ก็ตอบเหมือนกันว่า ต้นกุ่ม นี้แหละ มีในเฉพาะทางใต้ คราวนี้เริ่มดีใจว่าต้นกุ่มมีอยู่แถบบ้านเรานี่เอง ขึ้นต่อไปก็หาต้นกุ่มเพื่อมาทำตะโพนไม้กุ่ม ผมจึงบอกลูกศิษย์ที่มีสวน ที่บ้านอยู่ในเรือกสวนไร่ป่าเขา ให้ไปถามพ่อแม่ ปู่ย่าตายาย ว่าไม้กุ่มหรือ ต้นกุ่มจะหาได้ที่ไหน บ้านใครที่ใครมี ให้ขอ ได้แล้วมาบอก ผ่านไป ๒-๓ วัน ก็มีลูกศิษย์ ๒ คนในวง นัฐสิทธิ์ พิงชาติ กับ วีรศักดิ์ รอดทอง มาบอกว่าได้เรื่องต้นกุ่มแล้วครับพร้อมถ่ายรูปมาให้ดู ได้ขนาดต้นไม้ใหญ่มากนั้ ซึ่งคนพื้นที่เก่าแก่บอกว่าต้นกุ่มโตช้ามาก ต้นใหญ่ๆใช้เวลาชั่วอายุคนกันเลยทีเดียว หายาก...เลยรู้ว่า ทำไมตะโพนไม้กุ่มจึงไม่ค่อยมี เพราะว่าไม้กุ่มโตช้ามาก ต้นที่ผมไปได้มานี้หลายสิบปีมาแล้ว มีขนาดแค่ลำตัวคนรูปร่างปกติหน้อยๆเท่านั้นเองเมื่อรู้แหล่งแล้วและเจ้าของอนุญาตให้ตัดได้ ผมจึงไปเรียนถามขอคำแนะนำจาก พระเดชพระคุณพระครูวิธานสุตสุนทร (พระครูมานิตย์) วัดเงิน บางพรหม พระอารามหลวง กทม. ซึ่งท่านเป็นพระอาจารย์ที่ผมให้ความเคารพนับถือมากที่สุดด้วยความเมตตาของท่าน รู้จักท่านมาตั้งแต่ประมาณปี ๒๕๔๙ ท่านเก่งทั้งวิปัสณากรรมมัฏฐาน และเชี่ยวชาญรอบรู้ในเรื่องเวทย์มนต์คาถา วิชชาต่าง ๆ อย่างเอกอุ ตอนรู้จักท่านใหม่ๆ ผมยังเคยลอง เรียกว่าลองของ (เพราะท่านเคยชวนานมาแล้วว่า อ.วิม นี้ชอบลองของ) อะไรต่างๆจากท่าน จนแน่ใจและมั่นใจว่าท่านคือพระที่กราบได้ อย่างสนิทใจและยึดเอามาเป็นครูบาอาจารย์ในทางธรรมของเราได้ ผมก็ไปมาหาสู่ ขอคำชี้แนะ คำปรึกษาจากท่าน เรียกได้ว่าถ้าผมไป กทม. องค์แรกและองค์เดียวที่ผมจะไปกราบไปทำบุญที่จะขาดไม่ได้ คือ หลวงพี่มานิตย์ วัดเงินบางพรหม กทม. ครั้งนี้ก็เช่นกัน ผมไปขอคำแนะนำชี้แนะจากท่านในเรื่องการปลีกรรม เอาไม้กุ่มมาทำตะโพนในครั้งนี้ ซึ่งท่านก็บอก ฤกษ์ยามาที่ วันเวลาในการเข้าไปปลี และเครื่องบัตพลีต่างๆที่ต้องนำไป ตามที่ท่านได้บอกไว้ ซึ่งท่านจะเน้นย้ำเสมอว่าให้บอกครูบาอาจารย์คนไตรไทยนั้นล่ะดี ให้ครุมาช่วยทำ ซึ่งพอผมจะทำอะไรเกี่ยวกับเรื่องพวกนี้ ผมจะถามพระที่นับถือหรือไม่ก็ถามครูเสียก่อนครับ ... เมื่อได้ฤกษ์ยามและวิธีการปลีมาแล้ว

ผมก็นัดหมายลูกศิษย์ไปช่วย และผู้ปกครองลูกศิษย์ที่รู้เรื่องการตัดต้นไม้การเลื่อยไม้ไปช่วยด้วย ... ในวันที่ไปทำพิธีนั้นผมบอกไว้เลยว่า เกิดเหตุมหัศจรรย์เหนือความคาดหมาย ถึง ๔ ประการ ซึ่งจะช่วยแรงครุหรือเทพบันดาลก็ไม่ทราบได้แต่ล้วนเป็นนิมิตมงคลทั้งสิ้น

....ในวันที่ไปทำพิธีนั้น อากาศดีมาก มีแสงแดดจ้าตั้งแต่เช้า ผมให้ลูกศิษย์เตรียมข้าวของ มีขนมต้มแดง ต้มขาว ผลไม้ กกล้วย หมากพลู พอถึงเวลาก็เดินทางเข้าป่าเข้าสวนไปที่ต้นกุ่ม เมื่อไปถึงบริเวณนั้น ก็จัดแจง ปูเสื่อปูผ้าขาว วางเครื่องเช่นสักการะพิธีกรรมตรงบริเวณโคนต้น ได้ฤกษ์ก็จุดธูปสวดมนต์และบอกกล่าวรุกขเทวดา เจ้าที่เจ้าโพธิ์ ขอตัดต้นกุ่มพลีเอาไปสร้างตะไพนให้คนบูชา เมื่อบอกกล่าวเสร็จแล้ว ผมก็เอามีอิโต้ฟันต้นกุ่มเป็นปฐมฤกษ์ก่อน ๓ ที แล้วจึงให้ผู้ปกครองลูกศิษย์ทำการรีดกิ่งก้านและเลื่อยโคนต้นลงมา ซึ่งเมื่อผมบอกกล่าวและ

เอามีอิโต้เดินเข้าไปฟัน ขณะนั้น แสงแดดที่จ้าอยู่ ก็มีเมฆมาบดบังคล้ายฝนจะตกแต่ไม่ตกอากาศเย็นสบาย เป็นที่น่าประหลาดใจมาก ใช้เวลาตัด และเลื่อยอยู่ ๓ ชั่วโมง ไม่มีทั้งฝนทั้งแดดตกต้องลงพื้นเลย เป็นนิมิตหมายมงคลนะครับแล้วจะเล่าว่าเพราะอะไรในช่วงท้ายของตอนที่ ๒ (ยาวหน่อยครับ)

...การตัดต้นกุ่มนั้นคนตัดจะขึ้นไปรีดกิ่งก้านน้อยใหญ่ ทั้งต้นออกเสียก่อนให้เหลือแต่ลำต้นอย่างเดียวและค่อยโค่นลงมา ในขณะที่รีดกิ่งน้อยกิ่งใหญ่ลงมานั้น ทุกคนก็ต้องออกไปห่างๆเพราะกิ่งที่ถูกตัดร่วงลงมาแรง พาดลงพื้นกองตามโคนต้นมากมาย น่าหวาดเสียวครับ และผมก็สังเกตเห็นเครื่องเช่น เครื่องพิธีกรรม ปูเสื่อวางไว้โคนต้นไม้ นั้น ไม่ได้เลื่อนออกมา ในใจคิดว่าคราวนี้ถ้ายามคงแตกเพราะแรงของกิ่งต้นกุ่มที่ร่วงหล่นลงมา

แน่นอน แต่ก็ไม่ใช่ไร เราไหว้แล้วและเข้าไปย้ายออกมาไม่ทันแน่ เลยปล่อยให้วางไว้อย่างนั้น รอให้รีดกิ่งลงมาให้หมดค่อยไปรื้อเอาบรรดาเครื่องเช่นพิธีกรรมออก (ดูตามรูปนะครับ)...เมื่อรีดกิ่งลงมากองที่โคนต้นจนเสร็จ ก็ช่วยกันลากกิ่งต้นน้อยใหญ่ออก **เหลือเชื่อครับ!!!** พอเอากิ่งที่ร่วงหล่นลงมาพาดกองลงพื้นรอบบริเวณโคนต้น ทับตรงที่ตั้งเครื่องพิธีกรรมและต้องเสียหายแน่นอน เพราะต้นมะนาวข้างๆก็ยิ่งหัก กิ่งฉีก

ไม่เป็นชิ้นดี แต่พอเอากิ่งออกตรงที่ตั้งเครื่องพิธีกรรม ปรากฏว่าเครื่องพิธีกรรมยังอยู่เหมือนเดิมไม่มีอะไรแตกเสียหายเลยแม้แต่น้อย แม้กระทั่งเทียนที่จุด ก็ยังไม่ล้มลง ลูกศิษย์ที่เห็น ผู้ปกครองที่เห็น ยกมือไหว้กันเลยครับ แทบจะเป็นไปไม่ได้ที่จะรอดพ้นแรงกิ่งใหญ่ที่ทับถมลงมาหนักขนาดนั้นแม้แต่เทียนยังไม่ล้ม ผมเชื่อว่านี่เป็นด้วยแรงครูบาอาจารย์ที่มาสวดสร้างความเป็นสิริมงคลให้

เป็นที่เจริญศรัทธากับความตั้งใจในครั้งนี้ครับ(ดูรูปประกอบ) เมื่อตัดต้นลงมาเลื่อยเป็นท่อนๆเพื่อง่ายแก่การขนย้ายในเวลานั้นท้องฟ้ายังปิดมีเมฆที่ไม่ลอยเคลื่อนไปไหนบังแสงแดดให้ตลอดเวลาอากาศเย็นสบายมากไม่ร้อน ...พอตัดต้นลงมาและเลื่อยเป็นท่อนๆใกล้จะเสร็จ จู่ๆก็มี

รถมอเตอร์ไซด์ขับผ่านมาและจอด มีคนเดินเข้ามาดู ถามและพูดคุย จนได้ทราบว่ามีคนเคยเป็นครูกลองยาว แต่ปัจจุบันมาทำสวนกรีดยางตัดปาล์ม เลยได้พูดคุยเรื่องกลองยาว เรื่องการกลองยาวสมัยก่อน และลุงคนนี้ก็มาช่วยยกช่วยขนไม้ที่เลื่อยขึ้นรถให้ด้วยและก็ลากกลับไป ผมก็มาคิดว่าหรือจะเป็นนิมิตหมายอีกอย่างที่ครูบาอาจารย์จะสื่อถึง เพราะคนที่มานี้เกี่ยวข้องกับกลองกับเครื่องหนังและลงมาจอดดูที่ๆไม่เคยรู้จักมาก่อน เหมือนเป็นแรงครูที่ตั้งดูกันมา... เมื่อตัดและเลื่อยเรียบร้อยก็ขนยกกันขึ้นรถซึ่งแต่ละท่อนหนักมากต้องกลิ้งไปบ้างไหลไปบ้าง จนเสร็จ แต่น่าแปลกอีกอย่างหนึ่งก็คือที่สังเกตเห็น คือเมื่อตัดต้นกุ่มลงมาเลื่อยเสร็จ ก็มีแสงแดดส่องจ้าลงมาตรงกับจังหวะที่ตัดต้นลงมาบนพื้นพอดี สร้างความแปลกใจเข้าไปอีก พอขึ้นขึ้นรถบรรทุกกลับไปฝากไว้บ้านลูกศิษย์ ก็มีฝนตกลงมาปรอยๆพอให้เย็นสบายจนถึงบ้านที่เอาไม้มาฝากไว้ ตกปรอยๆไม่เปียกแต่เย็นสบายครับ ...ที่นี้ขอย้อนมาว่าทำไมมีเมฆมาบังแสงแดดในช่วงที่ทำพิธีและตัดต้นกุ่มลงมา และพอต้นกุ่มลงมาบนพื้น ก็มีแสงแดดออกมา...ผมก็ไม่ทราบมาก่อนครับ จนคืนนั้นผมไปคุยกับ อ.คิม คนที่มีความรู้เรื่องไสยศาสตร์ คลุกคลีกับเรื่องเครื่องรางของขลังและสักยันต์มามากมาย พอผมเล่าถึงตอนเมฆมาบังแสงแดดตลอด ๓ ชั่วโมงในการตัดต้นกุ่ม...

อ.คิมก็บอกว่า เป็นไปตามตำราที่ว่าไว้ เรื่องการไปกู้ว่านยาในป่า ...ที่มีในตำร่าบอกไว้ว่า การเข้าไปกู้ว่านยาในป่า มีข้อห้ามคือ ห้ามให้เงาคนทับต้นไม้ ห้ามให้เงาต้นไม้ทับคน ของจึงจะสัมฤทธิ์ผล... ซึ่งข้อนี้ผมไม่รู้ไม่ทราบมาก่อนเลย พอฟังจาก อ.คิมเล่า จึงถึงบางอ้อ ว่าเหตุที่มีเมฆมาบังแสงแดดจนหมดในเวลากว่า ๓ ชั่วโมงของการตัดนั้นคงไม่ใช่เหตุบังเอิญแล้ว แต่เป็นเพราะแรงศรัทธามาช่วยมาเสริม พลังเหนือโลกมาดลบันดาล ทำให้มีเมฆมาบังบังไม้เคลื่อนที่ไปไหนตลอด ๓ ชั่วโมง เพื่อให้ต้องตามตำรารากู้ว่านยาให้เกินความขลังและสัมฤทธิ์ผลมากที่สุด

สรุปแล้ว เหตุการณ์ในวันที่พลัดต้นกุ่มนั้นมีเหตุมหัศจรรย์เกิดขึ้นถึง ๔ ประการ คือ

๑. ปกป้องเครื่องเช่นสังเวศ

๒. เมฆมาบังแสงอาทิตย์

๓. อติตศรูกลองยาวมาช่วย

๔. แดดออกและฝนตกปรอยๆส่งถึงบ้านที่พักไม้กุ่ม

และหลังจากนั้นก็มีคนรู้ข่าวไปขุดห้วยขอเลข ก็ได้เลขเด็กจากตอต้นกุ่มไปติดๆกัน ถึง ๓ งวดครับ อันนี้ลูกศิษย์มาบอก ถ้าไม่เรียกแรงศรัทธาแล้วจะเรียกว่าอะไรครับ สาธุบารมีศรัทธามาช่วยจริงๆ

เมื่อได้ไม้กุ่มมาแล้ว ผมก็ทิ้งไว้สักพัก เพื่อให้ไม้แห้งดีก่อน ซึ่งพอไม้แห้งได้ที่ ปรากฏว่าไม้กุ่มมีน้ำหนักเบาลงมาก ท่อนหนึ่งสามารถยกแค่คนเดียวได้เลย ผิดกับตอนตัดใหม่ๆที่ ๔ คนก็ยกไม่ไหว เลยทำให้รู้ดีกว่า ทำไมไม้กุ่มจึงเอามาทำตะโพน เพราะว่าไม้มีน้ำหนักเบาตัวเอง และอีกเรื่องที่เป็นความรู้จากคนพื้นที่ บอกว่าไม้กุ่ม เป็นไม้เนื้ออ่อน ไม่มีแยกว่ากุ่มบก กุ่มน้ำเหมือนในหนังสือ เพราะขึ้นตามริมตลิ่งใกล้น้ำอย่างเดียว ... หลังจากไม้แห้งดีแล้วผมก็ให้เพื่อน คือ อ.ก่อ ผู้เชี่ยวชาญเรื่องอักขระเลขยันต์ และการสร้างวัตถุมงคล นำไปกลึงขึ้นรูปเป็นตะโพน ทั้งแบบบูชาและแบบห้อยแขวนคอ กลึงออกมาแล้วเนื้อไม้สวยงามมากครับ เนื้อขาวอมเหลือง เนียน ดูแล้วมีเสน่ห์มากๆ ตอนแรกคิดว่าจะกลึงเป็นท่อนแล้ว ส่งหุ้มหนังเหมือนตะโพนทั่วไป แต่คิดไปคิดมา ทำให้ไม้เหมือนใคร กลึงด้วยไม้ล้วนๆทั้งลูกเลยครับ เพราะทำแบบบูชาไม่ได้เอาไปตีในวงอยู่แล้ว จะได้เห็นเนื้อไม้สวยๆกันดีกว่าครับ จึงกลึงได้มา ๓ ขนาด คือ ขนาดเล็ก(ห้อยคอพกติดตัว) ขนาดกลางและขนาดใหญ่เป็นแบบตั้งบูชา...ตอนที่ ๒ ก็ขอจบไว้เพียงเท่านี้ครับ อาจจะยาวหน่อยนะครับเพราะผมอยากบันทึกไว้ เพราะถ้าวันวัน จะลืมแน่นอนครับ อ่านจบก็ขอให้รวย ขอให้เจริญรุ่งเรืองอย่าเจ็บอย่าจนนะครับ ...โปรดติดตาม ตอนที่ ๓ ตอนสุดท้ายเกี่ยวกับการปลุกเสกอธิฐานจิต และพิธีต่างๆหลังจากได้ตะโพนกลึงมาเรียบร้อยแล้ว โปรดติดตามตอนที่ ๓ และรอเข้าบูชากันได้เลยครับเมื่อลงตอนที่ ๓ แล้ว...สวัสดิ์ครับ ๒๓/๓/๖๐ เวลา ๐๑.๒๖ น.

เรื่องเล่า ตะโพนไม้กุ่ม ตอนที่ ๓ ตอนสำเร็จสมปรารถนา

หลังจากตอนที่ ๒ เรื่องการตามหาไม้กุ่ม จนนำสู่การไปปลีตัดต้นกุ่มมาเพื่อทำตะโพนและเจอเรื่องราวแปลกๆที่เกิดขึ้นในขณะที่ทำพิธีและตัดต้นกุ่มไปแล้ว...ผมก็นำไม้กุ่มมาปักไว้ที่บ้านลูกศิษย์ระแวกนั้นเป็นเดือนเดือน จนไม้แห้งสนิท ไม้มีน้ำหนักเบามาก เหตุเพราะต้นกุ่มเป็นไม้ น้ำขึ้นตามริมตลิ่ง ริมคลองริมธารน้ำจึงอมน้ำไว้ในต้นมาก แต่พอไม้แห้งจึงมีน้ำหนักเบาเพราะคายน้ำระเหยน้ำออกไป ทำให้เนื้อไม้มีความขาวอมเหลืองสวยงามมากยิ่งขึ้น เมื่อไม้แห้งได้ที่ ผมจึงขอให้ ท่าน อ.ก่อ ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทที่ชอบแหว่งนี้และ อ.ก่อก็พอเรียนวิชา เลขยันต์ มนต์คนตา ผูกจิตมามากพอสมควร และสร้างพระสร้างเครื่องรางของขลังถวายวัดทำบุญไว้หลายรุ่นมาก ผมจึงขอให้ อ.ก่อ นำไม้ไปกลึงขึ้นรูปตะโพน ซึ่งผมใช้ไม้ ๑ ท่อนใหญ่กลางลำต้น เลือยชำแหละไม้ให้ได้ขนาดแล้วส่งไปกลึง โดยใช้ตะโพนกลึงลูกเล็กที่ "ลุงสิทธิ์" ซึ่งเป็นช่างทำซอฝีมือดีแห่ง

อัมพวา กลึงไว้ให้ อ.ก่อ จำนวนหนึ่ง มาเป็นต้นแบบให้ช่างกลึง เพราะได้ลักษณะตะโพน

มากที่สุด คือมีหน้าใหญ่หน้าเล็ก ตามแบบตะโพนไทย ครั้งแรกนำไม้ที่ชำแหละเป็นท่อนเล็กส่งไป และ อ.ก่อได้นำไปเข้าพิธีไหว้ครูพระสิทธิหิงส์หลวง ที่ท่านพระครูมานิตย์ วัดเงินบางพรหม จัดขึ้นพอดี เพื่อขอเอาบารมีครูพระสิทธิหิงส์หลวง ประสิทธิ์ไม้กุ่มก่อนการนำไปกลึง ซึ่งหลวงพี่มานิตย์ ก็เมตตาให้เข้าร่วมในพิธีและเจิมไม้ก่อนนำไปกลึง เสรีจพิธี อ.ก่อ แมกลอง เพื่อนสนิทก็นำไปส่งให้ช่างไม้กลึงขึ้นรูปตะโพน ลักประมาณระยะหนึ่ง ก็กลึงเสร็จ ถ่ายรูปมาให้ชม มีความสวยงามมากครับ(ดูตามภาพ) เมื่อได้ตะโพนมาครบแล้ว ทั้งขนาดใหญ่ กลาง เล็ก ก็นำไปร่วมพิธีเสกเป็นปฐมฤกษ์ โดย อ.ก่อ ได้นำไปร่วมปลุกเสก โดยมีหลวงปู่เล็ก วัดท่านบ จ.อ่างทอง ปลุกเสกอธิฐานจิต พระปิดตา ตีเรกฤทธิ์ในพิธีนั้นด้วย ซึ่งหลวงปู่เล็กนั้น ท่านเป็นพระผู้ใหญ่ พระเกจิอาจารย์สายอ่างทอง มี

พรรษากาล ๙๘ พรรษาในปีนี้ ท่านเป็นศิษย์หลวงปู่โตะ วัดประดู่ฉิมพลี

หลวงพ่อด วัดปากน้ำ
หลวงพ่อกัณฑ์ วัดโบสถ์
อ่างทอง หลวงพ่อคำ วัดโพธิ์
ปล้ำ อ่างทอง ซึ่งท่านได้ร่ำเรียนวิชาในสายตะโพนของ

หลวงพ่อกัณฑ์ วัดโบสถ์ จ.อ่างทอง ที่มีวิชาตะโพนอันลือลั่นในวงการพระเครื่อง-เครื่องรางของขลัง ...และเมื่อหลวงปู่เล็ก วัดท่านบ ปลุกเสกให้เรียบร้อยแล้ว จึงนำกลับมาไว้เสกต่อที่ กุฎิ ท่านพระครูมานิตย์ วัดเงินบางพรหม อีกนับหลายเดือน ผมจึงไปรับกลับมาเพื่อมาอูดผงมวลสารทางเมตตา และประกอบขาทะโพนและลงสีลงทองโดยนำกลับมาที่ชุมพร เมื่อนำกลับมาแล้ว ผมได้จัดพิธีค่านับไหว้ครูดนตรีไทยโดยการจัดเครื่องสังเวทตามแบบแผนไหว้ครูดนตรีไทยเพื่อ บูชา บวงสรวงอัญเชิญ บางมีครูบาอาจารย์ในสายดนตรีไทย โดยเฉพาะพระปรครณรพ มาประสิทธิ์ประสาท อำนวยอวยพรชัยในการสร้างตะโพนชุดนี้ และเอาฤกษ์เอาชัยเสียก่อน ตามวิสัยของนักดนตรีไทยที่ร่ำเรียนศิลปะวัฒนธรรม ที่จะต้องระลึกนึกถึงครูต้น ครูดั้งเดิม ครูเทพสังคีตอาจารย์ เพื่อให้เป็นแรงหนุนนำ แรงครู ช่วยส่งเสริมให้สำเร็จราบรื่นสมปรารถนาทุกประการ ... หลังจากการจัดพิธีค่านับไหว้ครูดนตรีไทยเสร็จแล้ว ผมจึงเริ่มทำการลงสี ลงทอง ลงแล็คเกอร์เพื่อให้เกิดความสวยงามในไม้กุ่ม และได้ทำปลุกเสกหรือเรซินผสมมวลสารเป็นขาทะโพน โดยทุกขั้นตอนก็ทำเอง กับ ลูกศิษย์ ทั้งหมด เมื่อลงสี ทาทองเสร็จแล้ว ผมก็นำตะโพนทั้งหมด นำกลับไปขอความเมตตา ท่านพระครูมานิตย์ วัดเงินบางพรหม กทม. ที่ผมเคารพนับถืออย่างยิ่ง ขอความเมตตาท่านอธิฐานจิต บอกกล่าวครูบาอาจารย์ เป็นการอธิฐานจิตปลุกเสกปิดท้าย ซึ่งการทำตะโพนแต่ละครั้งก็มีเรื่องน่าแปลกอย่างหนึ่งคือ จะต้องมีคนแหว่งเวียนมามากผิดปกติ หรือจะต้องมีคนเกี่ยวเนื่องกับดนตรีไทย

กับเครื่องกำกับจังหวะ เข้ามาในพิธีทุกครั้ง เป็นที่น่าแปลก เหมือนครั้งที่เสกตะโพนปิดท้ายที่กุฏิ ท่านพระครูฯ ในขณะที่ทำพิธี ก็มีลุงผู้ใหญ่ อายุ กว่า ๘๐ ปี ซึ่งอดีตเป็นนักดนตรีไทย มีฝีมือ เดิน ขึ้นมาบนกุฏิแล้วท่านเป็นศิษย์ของท่านพระครูด้วยเช่นกัน แต่วันนั้นท่านเดินเข้ามา แบบ งง งง เข้า มาเดินแล้วออกไป ถามลุงผู้ใหญ่ว่ามีอะไรหรือเปล่า ลุงผู้ใหญ่บอกว่าไม่มีอะไรหรอก บอกว่าจำ ไม่ได้ว่ามาทำไม แล้วลุงผู้ใหญ่ก็เดินลงกุฏิไป ... ในวันที่ปลุกเสกปิดท้าย ท่านพระครูท่านให้ผมจุด ฐูปเชิญครูมาช่วยทำ และท่านบอกให้เชิญครูมาไหว้พระเจ้า ๕ พระองค์และขอให้ครูช่วยทำตะโพน

ช่วยประสิทธิ์ตะโพนชุดนี้ให้ด้วย เมื่อเสร็จพิธีก็ไปรับข้าวตอกดอกไม้ ประพรมน้ำมนต์ เป็นอันเสร็จพิธี ผมจึงเรียนถามท่านพระครู ต่อว่า ตะโพนชุดนี้ เด่นทางไหนขอรับ ท่านเมตตาบอกว่า ลง จินตามณี กับ มหาราช ไร่ เรียกทรัพย์ เรียกคน มหาลาก ขจัดปัดเป่าเภทภัยทั้งปวง มีอานุภาพด้านเมตตาตามหานิยมอย่างสูงป้องกัน ถอนคุณไสย และแคล้วคลาด ..เมื่อปลุกเสกปิดท้ายแล้ว ผมจึงนำกลับมาชมพรอีกครั้ง เพื่อ มาประกอบขาทะโพนที่หล่อจากเรซิน พร้อมทั้งทาน้ำมันมหาบุรุษ ๘ จำพวกที่ได้รับมาจากท่านพระครูฯ ท่านให้มาเจิมก่อนจะออกให้บูชา และปิดทองคำเปลวที่ตะโพนทุกลูก ซึ่งขั้นตอนสุดท้ายนี้ ผมได้ทำพิธีขึ้นเมื่อคืนวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๐ โดยทำตามคำชี้แนะ และแนะนำ จากท่านพระครูฯ วัดเงิน บางพรหม กทม. โดยเริ่มจากการบูชาพระ สมาทานศีล หลังจากนั้นก็นำบูชาครู เชิญครูมาช่วยมาประสิทธิ์ประสาทให้ ด้วย ตะโพนลูกขนาดบูชา จะเจิมและทาน้ำมันที่หน้าตะโพนทั้ง ๒ หน้าทุกลูก พร้อมทั้งปิดทองคำเปลวแต่ด้วย ผมเพิ่มสายสิญจน์มงคล ที่ เก็บไว้มานาน เข้าพิธีไหว้ครูดนตรีไทยและปลุกเสกหลายเกจิมาผูกที่หูของตะโพนบูชาด้วยทุกลูก ส่วนตะโพนกลึงลูกเล็กขนาดห้อยคอ ผม ได้เอาน้ำมันว่านดอกไม้ทอง น้ำมันโนรา ๑๐๐ โอง น้ำมันมหาบุรุษ ๘ จำพวก น้ำมันว่านไก่อแดง สีผึ้งเขี้ยวมหาเศรษฐีหลวงปู่เล็ก วัดท่านบ สีผึ้งแม่มิม หลวงปู่อ๊ပ် วัดทองโทร สีผึ้งเมตตาตามหานิยม หลวงปู่หงษ์ สุสานทุ่งมนต์ สีผึ้งพระอินทร์ หลวงปู่บุญศรี วัดใหม่ศรีสุทธาวาส สีผึ้ง หลวงพ่อทรง วัดศาลาดิน สีผึ้ง หลวงพ่อใจ วัดพระยาญาติ และสีผึ้งอีกมากมาย รวมทั้งน้ำมันว่านต่างๆทางด้านเมตตา มหาเสน่ห์ ที่ผม รวมไว้ในโหลน้ำมันส่วนตัวใช้มากายและเก็บไว้เป็นเวลานาน นำมาแช่ตะโพนใบเล็กไว้ ๑ คืน ในคืนนั้นก็เกิดเหตุการณ์แปลกประหลาดที่ ชวนให้ขนลุกอีกครับ คือว่าหลังจากที่ทำตะโพนเสร็จทุกขั้นตอนแล้ว กราบลาครูบาอาจารย์ และแยกย้ายกันนอนหลับ ส่วนผมมานั่งเขียน เรื่องราวในตอนที่ ๒ ต่อจนเวลาประมาณ ติ ๑ ครั้งผมจึง เข้านอน โดนนอนที่ห้องดนตรีไทยของโรงเรียน หลับยาวตื่นมา ผมก็มานั่งหน้า โต๊ะหมู่ ดูความเรียบร้อย ก็มีลูกศิษย์คนหนึ่งถามขึ้นมาว่า เมื่อคืนครูมานั่งทำอะไรตอนหลับกัน หมดแล้ว นั่งเหมือนทำพิธีอะไรหน้าโต๊ะหมู่ ที่มีตะโพนบูชาตะโพนเล็กวางอยู่ ผมหันไปบอกเมื่อคืน ไม่ได้ทำอะไรต่อเลยนอนยาว ตาฝ้าหรือเปล่า ละเมอหรือเปล่า แต่ลูกศิษย์คนที่เห็นก็ยืนยันว่า เห็นจริงๆ และยังนั่งดูครูทำอะไรอยู่สักพักนึง แล้วก็หลับต่อเพราะครูไม่พูดอะไร แต่ไฟไม่เปิดนะ จุดแต่เทียนธูปหน้าโต๊ะหมู่ครู แต่เห็นรูปร่างว่าเหมือนครูวิมมาก ซึ่งผมเองหลับจากกลางตอนที่ ๒

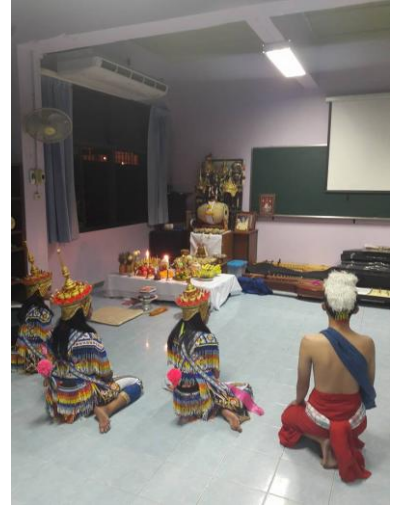
แล้วก็หลับยาวไม่ได้ลุกขึ้นมาอีกจนเช้า เมื่อได้ยินเช่นนั้น ผม ก็บอกลูกศิษย์ว่า ไม่มีอะไรหรอก ไม่ใช่ใครที่ไหนที่มาไม่ต้อง กลัว นั่นคือครูบาอาจารย์เราเองก็โดนคดีหนึ่ง ที่เมตตาทำให้ มาประสิทธิ์มาอำวยอวยชัยให้กับ ตะโพนชุดนี้ให้สำเร็จ สมปรารถนา ดินนอคติใจด้วยความตั้งใจ เป็นแน่แท้ ตะโพนชุดนี้ ถึงแม้ไม่ใช่คนดนตรีไทยก็สามารถนำ กลับไปบูชา คู่มคน คู่มบ้าน เรียกคนเรียกทรัพย์ ป้องกัน ภัยอันตราย แคล้วคลาดปลอดภัย สามารถบูชาได้สำหรับ ทุกคน โดยไม่ต้องเกรงกลัวอาถรรพณ์อะไร และไม่ต้องกลัว ว่าจะมีผีมีสิ่งประหลาดอะไร ไม่กุ่มทุกอย่าง ไม่มีชิ้นส่วน ซากศพ ไม่มีซากสัตว์ และสำเร็จด้วยอำนาจพระพุทธรูปคุณ คุณครูบาอาจารย์ ครูเทพ ครูมนุษย์เป็นที่สุดทั้งสิ้น... เรื่องเล่าทั้งหมดนี้ทั้ง ๓ ตอน เป็นการบันทึกไว้

เพื่อไม่ให้ลืม และเป็นการสร้างครั้งเดียว ของตะโพนไม้กุ่มตาม คำครูไม่ลอกเลียนแบบใคร ทุกเรื่องเล่าเป็นความจริงเรื่องจริงที่เกิดขึ้น มิได้ปรุงแต่งและมีประจักษ์พยานอยู่ครบ

๒ เมษายน เวลา ๙.๑๐ น.

ตรงกับวันเสาร์ ๕ วันแรก บูชาครูขอพลังขอพรครูประสิทธิ์ตะโพนครูไม้กุ่ม และสมโภชน์ จัดโนราห์ถวายครูโดยโนราห์สอาดฯ ก่อนจัดส่งให้แก่ผู้เช่าบูชา

บูชาครูอธิฐานจิตทำบุญถวายครู ตะโพนครู(ไม้กุ่ม) คุ่มบ้าน คุ่มคน คุ่มวง เสน่ห์เมตตานำพาโภคทรัพย์ โดยพระเดชพระคุณพระครูวิธาน
สุตสุนทร วัดเงิน บางพรหม กทม. พระอาจารย์ที่ผมเคารพนับถือ เป็นครูบาอาจารย์ทางพระที่กราบไหว้ได้อย่างสนิทใจ บุญอันใดที่เกิดขึ้น
เกี่ยวเนื่องกับตะโพนครู(ไม้กุ่ม) ชุดนี้ขออุทิศถวายคุณบิดามารดา ครูบาอาจารย์ดุริยเทพ เทพสังคีตอาจารย์ทุกองค์ ครูดนตรีไทยที่เคย
อบรมสั่งสอน ตลอดถึงคุณครูศิริ นักร้อง ครูผู้ถ่ายทอดเรื่องตะโพนไม้กุ่มให้แก่ข้าพเจ้า และผู้เข้าบูชาตะโพนครูชุดนี้ขออารามิครุอำนาจอวย
พรชัย แก่ทุกๆท่านด้วยเทอญ... เป็นพิธีสุดท้ายก่อนจัดส่งตั้งแต่วันที่ ๑๔ เมษายนนี้ ถือว่าเสร็จสมบูรณ์พูนลาภทุกประการครับ ชุดนี้ผม
ตั้งใจทำมากทำเองหาเองทุกขั้นตอนและเป็นการทำการสร้างครั้งเดียวเพื่อบูชาครู เผยแพร่อารามิครุ ท่านที่ได้บูชาไปถือว่าเป็นสิริมงคลรวม
ทั้งตัวกระผมด้วย เพราะตั้งแต่เริ่มทำเริ่มพลีขอเอาไม้มาทำจนพิธีสุดท้าย ผู้ร่วมผู้ช่วยทำได้เจอได้สัมผัสได้เห็นถึงพลังงานของครูบาอาจารย์
ที่มาช่วยเหลือประสิทธิให้ทุกขั้นตอน อยากราบเรียนสำเร็จอย่างน่าอัศจรรย์ สมปรารถนาสมความตั้งใจ ท่านที่บูชาขนาดบูชาจะได้รับภาพ
พระปรคณรรพขนาด ๘x๑๐ ไปบูชา ท่านที่บูชาลูกขนาดเล็กจะได้รับภาพขนาด ๖x๘ ไปบูชา และผมจะทำหนังสือรายละเอียดและขั้นตอน
การบูชาตะโพนครู(ไม้กุ่ม) แจกแก่ทุกท่านเพื่อเป็นแนวทางในการบูชาครูอย่างถูกต้องครับ

มวลงสารทางด้านเมตตา มหาเสน่ห์ คุ่มครอง บัองกัน เรียกทรัพย์ หนุนดวง ที่น้ำมาเคี้ยวรวมกับเทียน
ชัยในพิธีไหว้ครูดนตรีไทยและสี่ฝั่งมงคลต่างๆ ที่อุทิศไว้ในตะโพนไม้กุ่มชุดนี้ มีดังต่อไปนี้

#ผลมวลงสารมงคลต่างๆที่บรรจุในตะโพน และตะโพนเล็กได้แซ่ในน้ำมันว่านทางด้านเมตตา
มากมายที่รวมไว้กว่า ๔ ปี ส่วนตะโพนบูชาทุกลูก ทาน้ำมันหน้าตะโพนทั้งสองด้าน

- ผงมหาราช พระครูวิธานสุตสุนทร หลวงพี่วัดเงิน บางพรหม
- ผงมหาราช ลป.นุ่ม วัดนางไฉ
- น้ำมันเมตตา น้ำมันว่านดอกทอง พระครูวิธานสุต
สุนทร หลวงพี่วัดเงิน บางพรหม
- น้ำมันมหาบุรุษ ๔ จำพวก
- เทียนชัยสี่ฝั่งแท้ในพิธีไหว้ครูดนตรีไทย
- ชันโรงใต้ดิน

- สี่ฝั่งหลวงปู่หงส์ สุสานทุ่งมนต์ สุรินทร์
- สี่ฝั่งแม่พิมพ์ หลวงปู่อ๊อด วัดทองไทร
- สี่ฝั่งเขียว มหาเศรษฐี หลวงปู่เล็ก วัดท่าบรบ
- สี่ฝั่งหลวงพ่อใจ วัดพระยาญาติ สมุทรสงคราม
- สี่ฝั่งจินตามณีว่านไก่แดง
- สี่ฝั่งพระอินทร์ หลวงปู่บุญศรี วัดใหม่ศรีสุทธาวาส
- สี่ฝั่งหลวงพ่อทรง วัดศาลาดิน
- น้ำมันว่านไก่แดง
- น้ำมันมนโหราหรือยโรง
- เมตยาจินตามณี หลวงปู่เล็ก วัดท่าบรบ
- ผงพุทธคุณ หลวงพ่อโปร่ง วัดถ้ำพุดตะเคียน จ.ชุมพร
- ผงแร่เกาะล้าน
- ผงรวมทำพระหลวงพ่อทรง วัดศาลาดิน (ประกอบด้วยผงดอกมะลิ ผงดอกดาวเรืองทอง ผงดอกพิกุลทอง ผงหยกบด ผงดินสอพอง ผง
ดอกว่าน ๑๐๘ ผงลิ้นทะเล ผงบ่อเหล็กไหล ๙ อย่าง ผงตะไคร้หอม)

- ผงดอกรักซ้อน
- ผงอุปกกรรมฐาน
- ผงโคตรเหล็กไหล
- ผงสี่วลีดำ หลวงพ่อทรง วัดศาลาดิน
- ผงสี่วลีขาว หลวงพ่อทรง วัดศาลาดิน
- ผงว่านสมุนไพร
- ผงรังเหล็กไหล
- ว่านสาวหลง
- ผงพระ หลวงปู่พิมพ์ วัดระหารไร่
- ผงยวาวนาจินตามณี
- ผงไม้ตะเคียนเสาหลักเมืองนครศรีธรรมราช
- ผงเขาอ้อ
- ผงจันทร์ลอย ลพ.ทรง วัดศาลาดิน
- ผงไม้พญาจิวดำ
- ผงงาช้าง
- ผงข้อฟ้า วัดหงษ์รัตนาราม
- ดอกไม้เสก ลป.อ๊อด วัดทองไทร

จำนวนการสร้าง

มี ๓ ขนาด

- ขนาดใหญ่ สร้าง ๓๐ ลูก บูชา ๑,๐๐๐ -.
- ขนาดกลาง สร้าง ๑๐ ลูก บูชา ๕๐๐ -.
- เล็ก (ห้อยคอ) สร้าง ๔๐๐ ลูก บูชา ๓๐๐-.

วิธีบูชาตามแบบแผนคนตรีไทย

นิยมบูชาในวันพฤหัสบดี ถวายผลไม้หรือของสุกกี้ได้ เลือกเอาแล้วแต่สะดวก

ไม่จำเป็นต้องตามแบบนี้ทั้งหมด อาจจะเลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่งตามแต่กำลัง แต่เขียนไว้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่ต้องการจะบูชาครู
ตะโพนตามแบบคนตรีไทย ว่าควรมีอะไรบ้างตามที่โบราณจารย์กำหนดเป็นแผนผังการไหว้ครูพระประคนธรรพ ถ้าบูชาปกติที่บ้าน ก็ถวาย
มะพร้าวอ่อน หมากพลู น้ำเปล่า ผลไม้ ๑ อย่าง ตามสะดวก หรือถ้าใช้การอธิฐานด้วยใจ ด้วย สิบนิ้ววันทา ก็ได้เช่นกัน

ทั้งนี้เพื่อความ เป็นสิริสวัสดิ์พิพัฒน์มงคล เมื่อครั้งแรกในการนำตะโพนครู(ไม้กุ่ม) บูชาในบ้านเรือน ควรจะจัดเครื่องสังเวย(เครื่องพลหา
ตามแต่กำลังจะหาได้ บูชาครูขอพร ขอพลังแรงครูและอธิฐานตามแต่จะปรารถนาในครั้งแรกเสียก่อน ส่วนครั้งต่อไป ก็ตามแต่ความ
สะดวก ตามแต่ความพร้อม หรือจะใช้การตั้งใจให้เกิดสมาธิอธิฐานขอพรก็ได้

ผลไม้(เครื่องพลหา) – มะพร้าวอ่อน หมากพลู ชนุน เผือกมันหนึ่ง ส้มโอ ทุเรียน สับปะรด กล้วยหอม อ้อย กล้วยไข่

อาหารสุก – เบ็ดสุก ไก่สุก หัวหมูสุก กุ้งสุก ปูทะเลสุก ปลาแป๊ะชะ หมูนอนตอง ไช้ต้ม น้ำจิ้ม น้ำพริกเผา สุรา ๒๔ ดีกรี

บทกล่าวบูชาครู

อิมัง อัคคี พาหุ บุปผัง อะหังที่เป ทิตะวา อสตีติ สัพปะโตติโย อภิรุโป มหาปัญญา ธาเรนโต

ปิฎะ กัตตะนัง นิพพานัง ประมะมังสขัง พุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา

พระประคนธรรพ พระประเท อิมัสมัง ทิสภาเค สันติเทวา มะหิตติกา

เตปีตุเมเห อะนุรักขันตุ ปะริญญันตุ (๓ จบ)

คำถวายเครื่องสังเวย

สุปะพะยัญชนะ สัมปันนัง สะปะริวารัง อิมัสสะมังสัง ครูอาจารย์ยั คุณัง อุทะกัง วะรัง อะหัง ปุเชมิ

(แล้วปักธูปที่เครื่องสังเวย)

อธิฐานถวาย และอธิฐานขอพรตามแต่จะปรารถนา

คาถาบูชา เมื่อจะอาราธนาตะโพนครู(ไม้กุ่ม) ขึ้นคอ

มะอะอุ สิงวังพรหมา ให้ข้าพเจ้ารุ่งเรืองฤทธา มิชัยชนะ รุ่งเรืองทุกราดรี สวาหะ